

V. LITURGIA PRZED JUBILEUSZEM 2000

Komisja Liturgiczna
Centralnego Komitetu Obchodu Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

ABBA, OJCZE sugestie liturgiczne na rok 1998/99 (fragment)

Wprowadzenie

Ostatni rok przygotowania do Jubileuszu roku 2000 ma nam dopomóc, abyśmy wzrokiem wiary ogarnęli misterium dokonane przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym, ku chwale Ojca. Św. Paweł tak je streszcza: "Gdy... nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, byśmy mogli otrzymać przybrane synostwo. Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg zesłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: 'Abba, Ojcze!' A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej" (Ga 4,4-7).

Odkryć na nowo dziecięcą postawę względem Boga, odzyskać sens życia chrześcijańskiego jako pielgrzymowania do domu Ojca, wkroczyć na drogę autentycznego nawrócenia potwierdzonego przez sakrament pokuty, poświadczając czynem teologiczną cnotę miłości, składać Ojcu hymn uwielbienia i błogosławieństwa w duchu pieśni "Magnificat" Najświętszej Maryi Panny - oto niektóre wskazania, jakie Jan Paweł II daje na rok 1999 (por. TMA, 49-54).

W tej perspektywie Komisja Liturgiczna Centralnego Komitetu Obchodu Wielkiego Jubileuszu przedstawia niniejsze refleksje, sugestie, wskazania i schematy modlitwy, aby dopomóc różnym wspólnotom w drodze do trzeciego tysiąclecia.

Opracowanie składa się z trzech części. W pierwszej podane jest zwięzłe ujęcie prawdy o obecności w liturgii i działaniu Boga, Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa i naszego Ojca, który jest w niebie. Spotkanie wiernych z Ojcem odbywa się w rytmie celebracji misterium Chrystusa w ciągu roku liturgicznego; w sakramencie pokuty dzieci, które przyznają się do winy, wracają w ojcowskie ramiona miłosiernego Boga; odpowiedź na miłość Ojca rozlaną w sercach Jego dzieci znajduje doskonały wyraz w życiu Maryi Dziewicy; modlitwa, jaką Jezus przekazał swoim uczniom, towarzyszy codziennemu pielgrzymowaniu wiernych, wezwanych do tego, aby ofiarowali swe życie jako doskonałe uwielbienie Boga Ojca.

Część druga jest propozycją szeregu tekstów modlitwy powszechnej, w której zgromadzenie liturgiczne, pełniąc swą kapłańską funkcję, wstawia się u Ojca niebieskiego w potrzebach Kościoła i całego świata. Proponowane są końcowe modlitwy na niedziele Adwentu, Okresu Wielkanocnego i Okresu zwykłego, a także pełne formularze intencji modlitwy na Okres Adwentu, na niedziele Wielkiego Postu, na niektóre uroczystości i w szczególnych potrzebach.

W części trzeciej zostaną podane wskazania i teksty, które mogą być przydatne w różnych celebracjach i spotkaniach modlitewnych. W ciągu roku, zwłaszcza w dniach skupienia, jeśli przepisy liturgiczne to dopuszczają, wskazane jest korzystanie z formularzy Mszału Rzymskiego, które pozwalają wyrazić w modlitwie różne szczególne potrzeby. Nadają się do tego niektóre formularze Mszy wotywnych, Mszy w różnych potrzebach oraz Mszy ku czci Najświętszej Maryi Panny. Należy przy tym uwzględnić tematy zasugerowane w Tertio millennio adveniente.

Projekty celebracji słowa Bożego skupiają się wokół dwóch wątków przewodnich roku 1999: sakramentu pokuty i modlitwy Pańskiej. Na Adwent, Wielki Post i na Okres zwykły zostały zaproponowane celebracje pokutne, obejmujące czytania Pisma świętego, modlitwy oraz schematy rachunku sumienia. Na temat "Ojcze nasz" proponuje się siedem celebracji - po

jednej na każdą z prośb modlitwy Pańskiej. Są one pomyślane jako wdrożenie w modlitwę lub jako oprawa spotkań katechetycznych.

Do tradycyjnych form modlitwy należą także procesje pokutno-błagalne lub dziękczynne. Dlatego też intencje wskazane przez Papieża na rok 1999 mogłyby znaleźć właściwy sobie wyraz przez dowartościowanie na płaszczyźnie diecezjalnej lub parafialnej "Okresowych dni modlitw błagalnych" ("Rogationes" i "Quattuor Tempora") ¹.

Jako dopełnienie tych propozycji podane są wzory modlitwy przed Najświętszym Sakramentem. Trwanie na modlitwie wobec Eucharystii pozwala naszym sercom przyswajać sobie niezwykle bogactwa Chleba życia, jakim się karmimy przy stole Pańskim, i otwierać się na uwielbienie Ojca, który w Chrystusie napełnił nas wszelkim duchowym błogosławieństwem, powołując nas, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem (por. Ef 1,3-4).

Mając na uwadze modlitewną komunie z Maryją Dziewicą, podajemy też wskazania dotyczące wigilii uroczystości Wniebowzięcia, celebracji osnutej wokół "Magnificat" oraz litanii ku czci Najświętszej Maryi Panny. Jest Ona Mistrzynią, która nas uczy wielbić Boga Ojca codziennym życiem.

Niniejsza pomoc zaoferowana przez Komisję Liturgiczną z myślą o przygotowaniu do Wielkiego Jubileuszu roku 2000, zamierza skierować uwagę na niektóre punkty orientacyjne, nie tracąc przy tym z oczu prawdy, że normalną drogą Kościoła, który trwa na modlitwie, jest rok liturgiczny, a w szczególności sposób Msza niedzielna. Bóg Ojciec gromadzi swoje dzieci, aby kierować do nich słowo zbawienia i karmić je Chlebem życia. Ku Ojcu, przez Chrystusa, w Duchu Świętym, zwraca się uwielbienie i błaganie zanoszone w liturgicznym zgromadzeniu. Każda celebracja liturgiczna bierze początek w miłosierdziu Ojca i prowadzi do Jego miłości. "W liturgii Kościoła błogosławieństwo Boże zostaje w pełni objawione i udzielone: Ojciec jest uznawany i adorowany jako Źródło i Cel wszelkich błogosławieństw stworzenia i zbawienia; w swoim Słowie, które dla nas przyjął ciało, umarło i zmartwychwstało, napełnia nas swoimi błogosławieństwami i przez nie rozlewa w naszych sercach Dar, który zawiera wszelkie dary: Ducha Świętego" (KKK, 1082). Proponując niniejsze teksty wyrażam pragnienie, aby każdy chrześcijanin, posłuszny słowu Zbawiciela i ukształtowany Jego boską nauką, potrafił codziennym życiem wypowiadać treść modlitwy "Ojcze nasz".

+ Gerard M. Agnelo
Przewodniczący